

ГОДИНА III.

ПОЗОРИШТЕ.

БРОЈ 5.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ НА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСЕ
НАПЛАЋУЈЕ СЕ ОД ЈЕДНЕ ВРСТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ ОВАКИ ПУТ.

ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

1 8 6 5.

69. „Низ бисера,“ позоришна игра у 2 чина, с песмама, од К. Холтаја, превео С. Д. К. (рукопис.)

70. „Карло XII. на острву Рујану,“ хисторијска шаљива игра у 4 чина, написао Ј. Планче, с немачког превео Л. Телечки (рукопис.)

71. „Звонимир,“ драма у 5 чинова, од дра Јована Суботића (штампано.)

72. „Краљевић Марко и Арапин,“ позоришна игра у 3 чина, с песмама, од А. Николића, музика од Шлезингера (штампано.)

73. „Ђурађ Бранковић,“ драма у 5 чинова, од К. Оберњика, превео и за српску позорицу удесио Ј. Ђорђевић (рукопис.)

1 8 6 6.

74. „Нарница,“ шаљива игра у 1. радњи, од Р. Бенедикса, посрбио Ђ. Максимовић (рукопис.)

75. „Пуковник од 18 година,“ шаљива игра у једној радњи, од Мелвиља, с немачког превео Л. Телечки (рукопис.)

76. „Она је луда,“ драма у 2 чина од Мелвиља, с немачког превео Д. Јоксић (рукопис.)

77. „Записници Ђаволови,“ драма у три чина, с немачког превео М. Видудовић (рукопис.)

78. „Милош Обилић,“ трагедија у 5 чинова, с песмом, од дра Ј. Суботића (штампано.)

79. „Цврчак,“ позоришна игра у 5 чинова, од Шарлоте Бирх-Ифајферове, превео С. Д. К. (рукопис.)

80. „Тамица,“ шаљива игра у 4. чина, од Р. Бенедикса, посрбио Л. Телечки (рукопис.)

81. „Први састанак,“ шаљива игра у 1. радњи с певањем, по Скрибу прерадио Илија Вучетић, музика од А. Максимовића (рукопис.)

82. „Добрила и Миленко,“ драма у 5 чинова, с песмама, од Матије Бана (рукопис.)

83. „Смрт кнеза Доброслава,“ драма у 5 чинова, од Матије Бана (рукопис.)

1 8 6 7.

84. „Париски колотер,“ шаљива игра у 2 чина од Бајара, с немачког превео Л. Телечки (рукопис.)

85. „Последња деспотица смедеревска,“ драма у 5 чинова, написао Л. Телечки (штампано.)

86. „Малвина“ (или удадба из наклоности,) драма у два чина од Скриба, превео Л. Телечки (рукопис.)

87. „Он је излечин,“ шаљива игра 1. радњи по француском прерадио Ј. Ђорђевић (рукопис.)

88. „Луција Дидјерова,“ драма у 3 чина, од Батија и Фиса, с француског превео Бранко Рајић (рукопис.)

89. „Лек од пуница,“ шаљива игра у 1. радњи, написао Дон Манујел Хуан Дијана сашпанскога прерадио краљ Лауш баварски, с немачког превео Ј. Ђорђевић (рукопис.)

90. „Вечбања за брачни живот,“ шаљива игра за једну особу у једној радњи, написао Р. Жене, превео и прерадио Ј. Ђорђевић (рукопис.)

91. „Доктор Робин,“ шаљива игра у 1 радњи од Премареја, превео Јован Ђорђевић (рукопис.)

92. „Потурица,“ драма у четири чина, од Ивана Кукуљевића Сакцинског (штампано.)

93. „Урош V.,“ драма у 5 чинова од Матије Бана (штампано.)

1 8 6 8.

94. „Роман сиромашног младића,“ драма у 5 чинова, написао Октав Феље, с немачког превео Светозар Савковић (рукопис.)

95. „После пијанке,“ загрдија у 1. радњи, по немачком посрбио Л. Телечки (рукопис.)

96. „Два наредника,“ позоришна игра у 3 чина, по талијанском посрбио Н. С. Ђурковић (штампано.)

97. „Нови племић,“ позоришна игра у 5 чина, од К. А. Гернера, посрбио Лаза Телечки (рукопис.)

98. „Женски рат,“ шаљива игра у 3 чина, написао Скриб и Легуве, с немачког превео Лаза Телечки (рукопис.)

99. „Јованка што плаче и Јованка што се смеје,“ драма у 4 чина од Диманоара и Керанијона, превео др. Ђорђе Максимовић (рукопис.)

100. „Колера и женска ћуд,“ шаљива игра у 1. радњи, од Лауша Кевира, посрбио Мита Поповић (рукопис.)

101. „Краљица девојка,“ драма у 2 раздела од Бајара, с француског превео Стојан Новаковић (рукопис.)

102. „Кобно име,“ шаљива игра у 1. радњи, с немачког превео Коста Руварац (штампано.)

103. „Гвоздена образина,“ драма у 5 одељења, од Арнулда и Фурнијера, с немачког превео Алесандар В. Поповић (рукопис.)

(Наставиће се.)

Љ У Б А В Н О П И С М О.

Шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића.

(Наставак.)

П О Ј А В А Д Е В Е Т А.

Марија (сама).

Марија. Опет је морала женска да се разболи! За што не мушки? Ја не знам, има ли сваки доктор толико пацијената, или је то само случај баш код мога мужа. Свака зове њега, као да нема других доктора у вароши. Охо, ја сам канда опет почела бити љубоморна? Не, то не сме бити, то није лепо од вас, драга Марија! Ваш муж вас заиста искрено воли, све вам чини, и више, него што би требало. Ви сте, драга Марија, једно не-благодарно створење! Да, да, ја сам тако сретна, тако задовољна! (Замисли се). Само да ми је знати, шта је турио у џеп? Па за што не бих знала, нисам ли ја његова жена? Муж ништа не треба да таји од своје жене, то би био знак непове-

1 8 6 9

104. „Нелска кула,“ драма у 5 чина, од Галарда, с немачког превео Ђорђе Јеремић (рукопис.)

105. „Бранивој кнез захумски,“ хисторијска драма у 5 чина, од Мих. Полита-Десанчића (штампано.)

106. „Дипломата,“ шаљива игра у 2 раздела, од Е. Скриба и К. Делавиња, с француског (рукопис.)

107. „Сан на јави,“ слика из прошлости српске, од дра Јована Суботика, музика од А. Максимовића (штампано.)

108. „Саћурица и шубара,“ шаљива игра у 4 чина с песмама, из живота покојне пришке слепачке академије, од Илије Округића Сремца. (Ово је дело добило од драматскога одбора у Загребу расписану награду од 200 фр. ав. вр. (Штампано.)

109. „Максим Црнојевић,“ трагедија у 5 чина с песмама од Лазе Костића, за позорницу удесио А. Хаџић, музика од А. Максимовића (штампано.)

110. „Укроћена горопад,“ шаљива игра у 4 чина, од В. Шекспира, с немачког превео Милан Костић, за српску позорницу удесио А. Хаџић (рукопис.)

рења, а баш је сам казао, да је поверење основ праве љубави. (Узме шафрок и турив руку у џеп извади писмо). Једно писмо и то без адресе? Шта може бити у њему? Је ли то лепо да га ја отворим? Сад већ морам, не била га извадити! (Отвори га и чита). „Драги мој! Твоје сам писмо примила и пољубила. Велиш да ћеш доћи у шест сата, а ако желим пре, да ти јавим? Да како! Што пре то боље! Тако ћеш се бар опростити несносне посете, која те очекује. Моји још ништа не знају, за то наша љубав још мора остати тајна. Чувај се, молим те, да се како не одаш. Скорим до виђења! Твоја Евица.“ Евица! Дакле љубавно писмо од Евице! На њега, мога мужа! Срамота, по сто пута срамота! Мој муж дакле мене vara, мене, своју жену, која га тако воли!

Мој муж дакле са другом љубав проводи? Је л' то поштовање? Је л' то поверење? Несносне посете! Њему је несносно, кад је у својој кући, са својом женом? Не, то не могу преживити, то то је смртни удар за мене! (Падне на канапе и јеча.)

П О Ј А В А Д Е С Е Т А.

Софија и пређашњи.

Софија (дође.) Добар дан Марија! Већ сам два пута купала, па ми се нико не одзива. Али шта видим, твоје су очи пуне суза? (Марија ћути.) Шта је? Говори, шта се збило?

Марија. Ах, ја сам врло несретна!

Софија. Ти несретна! А за што то? (Скине шшир и мантилу.)

Марија. За што? За то, што су мужеви неверни, издајнице, нису вредни да живе!

Софија. Који мушки, ваљда нису сви?

Марија. Шта ја знам за друге, ја знам само за свога мужа!

Софија. Твој муж неверан? То не може бити!

Марија (пружи јој писмо.) Ево — ево читај! Мој муж стоји у љубавној кореспонденцији са господом Евицом! Та то је срамно!

Софија (прогледи писмо.) Нечувено!

Марија. Мене издати!

Софија. Таку лепу женицу!

Марија. И другу волети.

Софија. Таку матору вештицу!

Марија. А овамо се претварати да ме љуби!

Софија. И ти си сиротица веровала!

Марија (срдито.) Не ћу да знам више за њега!

Софија. Треба да се раставиш! (Удари у смеј.)

Марија. Ти се смејеш? (Софија се смеје даље.) Теби је моја несрећа смешна?

Софија. Драга Марија опрости ми, ал' се морам смејати, кад те видим тако жалосну због једне маленкости?

Марија. То је код тебе маленкост?

Софија. Маленкост — лудорија, како хоћеш!

Марија. Ја те не разумем!

Софија. Ко би се још због тога једио!

Марија. Зар то није доста, кад мој муж мене вара и с другом љубав проводи?

Софија. То је само знак томе, да у његовом срцу има места за две.

Марија. Ал' то не сме бити!

Софија. Ал' то ипак бива!

(Наставиће се).

Д И С Т И Њ И.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Циганин“) приказан је по други пут на нову годину. Представа је у главном испала боље но првом. К томе су допринели Ј. Сајевићка, Сајевић. Лукић, Ј. Поповићева, Недељковић, Марковић не беше онаки спахија, као што га је песник замислио; више је лично на мецената из моде, него на онога, који је проникнут својим задатком. Л. Маринковићева, која тога вечера играше први пут Евицу, била је на свом месту. Особито нема игра њезина заслужује похвалу; а што пази да и одело одговара особи коју представља (била је лепше одевена, али ипак као сељанка), тим показује само да мисли, да илузију у гледалаца не ваља кварити којекаквим неуспутностима.

Б.

С И Т Н И Ц Е.

* (Молио син оца да му купи памети.) Имао отац одвећ сулудаства сина. Једнога дана дође оцу плачући: „Бабо! мој лени тато! Не могу више живети од деце, која ми се руга зовући ме: „Будало.“ „Сулудове!“ Него ако знаш што је љута невоља, купи ми гдегод, знаш, мало памети!“ Уздахне отац, па одговори своје сину: „Еј, мој син-

ко! Да ти немаш капе на глави, лако бих ти је купио, али мозга никада!“

* (Тера ветар капом.) Некаква жена опрала вуну па прострла по гумну да се суши, а оставила мужа да чува да је не би ко украо. Муж чува, а на једанпут дуне ветар, па почне дизати вуну и бацати је преко гумна. Кад види то жена, повиче на мужа: „Не дај, зла ти срећа! А за што сам те оставила да чуваш!“ Муж онда скине капу с главе па почне около гумна трчати и капом махати да растера ветар. Жена на то: „Шта то радиш, несрећо моја!“ — „Та ето браним вуну од ветра, јер ми ниси рекла да чувам од ветра, него од лупежа.“

* (Не да попа, да се једе у петак.) А јесте ли чули нешто? — Шта? — Бог ме зло и наопако! Наш попа не даје ове године ништа да једемо у петак. — Како да не да, зло га смело! Ако се он помамио, нисмо ми полудели! — А знате ли за што? — Не! — Богме не даје ни у недељу, а камо ли у петак. Где сте видели, да попа даје другима да што једу, он само не допушта!

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

19. ПРЕДСТАВА.

У ПРЕТПЛАТИ 11.

У НОВОМЕ САДУ У ЧЕТВРТАК 10. ЈАНУАРА 1874.

ПРВИ ПУТ:

Г Р Е Н Г О А Р.

Позоришна игра у 1. радњи, од Т. Банвиља, превео Ј. Ђорђевић.

О С О Б Е:

Лудвиг XI, краљ француски	Сајевић.
Пиер Гренгоар	Ружић.
Симон Фурније, трговац	Лукић.
Лујза, његова кћи	Ј. Сајевићка.
Оливје-ле-Дем, берберин краљев	Марковић.
Николија Андријева, сестра симонова, удовица	Ј. Маринковићка.

Пажеви краљеви. Слуге Симона Фурнијера. Официри и стрелци шкотске телесне страже. — Место: варош Тур у Француској. — Време: година 1469.

ПРЕ ТОГА:

Б Е З Ж Е Н И Д Б Е.

Шаљива игра у 1. чину, написао Јован Хенрик Мирани, с немачког.

О С О Б Е:

Барон Фламер, мајор	Недељковић.
Мерк	Зорић.
Адела	Ј. Сајевићка.
Артур Ребок, племић	Сајевић.
Валгазар Ребах, племић	Лукић.
Вајгл, пре тога војник, фламеров слуга	Соколовић.

Збива се на пољском добру мајоровом.

У недељу 13. јануара: „УЊКАВА КОМЕДИЈА.“ Шаљиве слике из нашег свакидашњег живота у 4. чину, с певањем, од Чича Пантелије.

Поштовани претплатници умољавају се, да би изволели исплатити први део своје претплате или у трговини браће Поповића или у вече на каси.

БОЛУЈУ: Н. РАШИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 9 И ПО САХАТА.